

LOTTE DODION

KANONNENVLEES

Uitgeverij Atlas Contact
Amsterdam/Antwerpen

SCHIETGEBED

Ik moet je iets vertellen

DE NIEUWE WERELD

we zitten aan tafel
onderhandelen de voorwaarden
van hoe elkaar nog te verdragen

we brengen het verleden in kaart
de afmetingen van hoe samen wij waren

nu kiezen we kant
verdelen ons land
tot de laatste kamer

dit is de nieuwe wereld
grenzen op papier
afstand bewaken
tot we onbekend terrein zijn

met mijn laatste blik teken ik
we zijn nu vijanden op rust

THUISFRONT

's avonds trekt hij zich terug
met munitie uit de barkast
het zware geschut

dan amputeren we elk gesprek
stilte snijdt verspreidt
fantoompijn van een moeder
door de kamer

's ochtends zijn vuisten weer vingers
vergeet hij hoe hij keer op keer
zijn kruit aan ons verschiet

1 SEPTEMBER

lange tanden bijten boterhammen stuk
we moeten flink zijn
proviand pakken
koeken knickers snoepjes stickers
munitie om de dag door te komen

de mars naar school moet in tempo
verlegen voeten sneller in het vizier
van monden die goed gewapend zijn

hier ben je niets
tot het tegendeel bewezen is
dat zal je leren

aan de schoolpoort staan we samen
tot de bel gaat

ik zet een stap terug
salueer een laatste keer
ingerukt

mars

DAT IK HET NIET GEWETEN HEB

dat ik het niet geweten heb
wat orde was
en of die er moest zijn
ze hielden ons klein dus
wij kleurden buiten lijntjes
met krijtjes van jullie as
wasten onschuld met mensenvet
naast ons bed de nachtlampjes
van jullie vel getrokken

ik heb geen licht meer aangeknipt
geen zeep meer aangeraakt
proper wil ik nooit nog zijn
ik moet mij ruiken
om te weten dat ik besta

BROOD EN SPELEN

ze voert zijn paternoster aan de duiven
houdt het brood in de hand geklemd
wie oorlog heeft gekend
weet wat kruimels waard zijn

regen op het plein
en haar haren zonder kapje
ze is wat ze is
onversneden
een grof grijs brood
elke dag neemt een hapje

zo valt een rijk
ook jij mijn zoon
komt haar niet meer bezoeken

wat haar nog rest
duiven vuile woorden voeren
samen schijten op de stad

DE MESSENWERPER

Deze voor mijn lieve pa en ma
gesloten centra
in de blik uitwijzing ga nu ga nu ga

(mes)

voor de eer de straat
die mensen slijpt tot messen

(mes)

voor het pestbeleid de euro
fiscale amnestie
ik kleine man sta hier zelfstandig
wat te sterven

(mes)

voor alle rotzooi op tv
reality reclameblok
wij altijd in herhaling

(mes)

voor de kassa's de ketens de kleur
de klank van kopen
volle pot voor de kat en bijbetalen voor het zakske
recycleer mijn kloden al de rest is al plastic

(mes)

voor mijn kind dat zich nooit
heeft laten baren in uw schoot
alleen de weeën van de dood
nooit meer geworpen dan verwijten

(mes)

voor de ochtenden waar ge begroef in stilte
dat ik te voet te laat te luid terug
van ergens anders

(mes)

voor de keer dat ge mijn broek niet hebt gestreken
voor de kreuken in uw hals
voor de rimpels van uw handen
voor uw opwarmeten
voor uw glimlach uit blik
voor de keer dat ge mij niks liet weten
voor de keer dat ge mij deed wachten
voor de keer dat ik bleef wachten bleef wachten bleef hopen
voor zijn hoge hoed zijn tovervingers op uw dij
voor u, naïef stom konijn
voor die goochelaar
waarmee ge zijt gaan lopen

(mes)